कविद्याक्षकान्तु कुर्याह्नयं सहस्रप्र:। न्द्रगपित्रसम्बस्य क्तज्ञानच विन्द्रति ॥ वसायं स्थावरान्तच इस्तामलकवद्भदेत्। बहुनाच किसुलेन विज्ञानानि सहस्रगः॥ जलबन्ते सुनिश्रेष्ठा सुनैसास्य महातान:। व्यभ्यासेनेव विज्ञानं विशुद्धव स्थरं भवेत् ॥ तेजोरूपायि सर्वाधि सर्वे प्रस्ति योगवित्। देवविनात्वनेकानि विमानानि सहस्रणः ॥ प्रयति त्रचाविष्णुन्द्रयमाध्यवर्गादिकान्। यहनचनताराच सुवनानि सहस्रम्:। पातावतवसंखाच समाधिसः स पञ्चति। चाताविद्यापदीपेन खस्येनाचलनेन तु ॥ प्रसादास्तपूर्वीन सत्त्वपाचित्रितेन तु। तमो निष्टत पुरुष: पश्चित ह्यातानी करम् ॥ तस्य प्रसादाङ्गमंख ऐन्द्रयं ज्ञानमेव च। वेराग्यमपवर्गच नाच कार्या विचारणा॥ न प्रको कितराइल् वर्धावामयुतिर्पि। योगे पाशुपते निष्ठा खातवण सनीचरा: ! ॥"

इति सिङ्गपुराये ६ कथाय: ॥) व्यय त्रिविधयोगः।

श्रीभगवानुबाच । "योगाक्यो मया योक्ता कृषां श्रेयोविधिस्या।

जार्ग कर्मे च भक्तिच नीपायीयन्त्रीयक्ति क्रज-चित ।

निर्विसानां भानयोगो नासिनामिक कमेसा। तेम्बनिर्व्वियचितानां कम्बेयोगच कासिनाम् ॥ यहच्या मन्कचारी जातश्रहस्त यः प्रमान्। न निर्विसी नातिसक्ती भक्तियोगीरस सिदिदः। तावत् कर्माणि कुर्वीत न निर्विदीत यावता। मत्कयाश्रवबादी वा श्रद्धा यावन बायते ॥ खधर्मास्यो यजन् बज्ञेरनाशीः काम उद्वत ।। न याति खर्गनरको यदान्यत समाचरेत्। यसिं होके वर्तमानः खधमंस्यी व्यवः शुचिः। चानं विशुह्माप्रीति सङ्गत्तिच यहच्या ।" इति श्रीभागवते । ११ । २० । ६ — ११ ॥ 🛊 ॥ वांख्योगः २ कर्मयोगः ३ ज्ञानकर्मन्यास-योग: 8 बच्चावयोग: ५ जानयोग: ६ विज्ञान-योगः • त्रसयोगः प्राजगुद्धयोगः ६ विभूति-योग: १० भक्तियोग: ११ प्रक्रतिपुरुषविवेक योगः १२ गुबाचययोगः १३ पुरुषोत्तमयोगः १४ व्याचारविवेकयोगः १५ मोचयोगः १६ एते बोगा एतेञ्चथायेषु भगवङ्गीतायां दश्वा: । *। (कली योगसिक्षिनीस्ति। यदुत्तं काश्रीसके। ३२ अधाये।

"न सिधात कवी योगी न सिधात कवी

तथा च तचेव ४२ व्यथाये। "च चवेन्द्रयष्टत्तः स्थात् विविवस्थानुमावात्। बचायु: खात्रया नृषां कोई योगमहोदय: "") योगखेमं, की, (योगच चेमच तयो: चमाहार:।) व्यनागतानस्नागतर्च्यो । यथा मनुः।

"दिवा वक्त बता पावे राजी सामित तर्यहै।

योग जीमें व्याया चेत्रुपाली वक्त चतामियात्।" | योगदानं, क्री, (योगन दानम्।) इत्वेन दानम्। वृद्धदिहराः।

"अनागतस्य चानेता चागतस्य च रचकः। राचावीप यदान्योशिस तदा खामी न दोष-भाक्॥"

इति प्रायश्चित्ततस्वम् ॥

(तथा च गौतायाम्। ६। २२। "जनवाश्चिलयनों मां ये जनाः पर्यापासते। तेषां निवाभियुक्तानां योगचेमं वद्यान्यदम्।" "योगीरपाप्तस्य प्रापमं चेमस्तदचमं तदुभयं वद्याम ।" दति प्रकृराचायः । "योगं धनादि-लाभं चेमच तत्पालनं भोचं वा तरप्रार्थित-सपि खड्मेव वडासि प्रापयासि।" इति ग्रीधरखामी ॥ योगच चमच इतीतरेतरदन्दी पुंलिङ्गद्विचनप्रयोगी भवति।) यथा,-"योगचेमकरं कवा मीताया लचाणं तत:। न्द्राखातुपदी रामो जगाम मजविज्ञम: ।"

इति भड़िकाचे। ५। ५०॥ "फलपुचादेरलव्यस साधनं योगः ग्ररीरादे-र्जे असा पालनं क्रेम:।" इति तड़ीकायां भरतः । "योगचीमी ग्र्रीरिक्यतिपावने।" इति तजीव जयमज्ञलः ।

योगचर:, पुं, (योगेव चरतीति। चर + "चरेट:।" १।२।१६। इति दः।) इनमान्। इति ग्रन्दरत्नावली॥

योगनं, की, (योगात् नायते रसि । जन् + द: ।) ष्यगुरा इति भावप्रकाशः॥ योगचाते,

योगजः, पुं, (योगभ्यो जायते इति । जन्+ इ: ।) चालीकिक्षमिक्षविशिषः। य च युक्तयुञ्जान-

भेदतो दिविधः। यदा,—

"चानीकिकः समिक्षे स्विविधः परिकीर्शितः। सामात्रवाच्यो ज्ञानवाच्यो योगवस्त्रया ॥ बामतिरात्रयायानु सामायज्ञानिम्थते। तरिन्द्रयजतद्रमेवोधसामग्रापेखते ॥ विषयी यस्य तस्येव बापारी ज्ञानसञ्जाः। योगचो दिविधः प्रोक्ती युक्तयुद्धानभेदतः ॥

युक्तस्य सर्वदा भागं चिक्तासङ्कतीः।पर: ॥" रति भाषापरिच्छेदे। ६३--६६ ॥॥॥

"योगच इति। योगाभ्यासन्तिसमीविश्वेषः। श्वतिपुराचादिप्रमायक रत्ययः। युक्तीति। युक्तयुक्रानरूपयोगिरे विध्यात् घमांस्य है विध्य-मिति भावः। युक्तस्यति। योगाभ्यासावग्रहा वशीकत-समाध-समासाहित-विविधसिहियुक्त रखुचते। व्ययमेव विभिरयोगवस्वात् युक्त रख-चते। सर्वदेति। चिन्तायष्टकारं विनेत्राधे:। भागं सर्वविषयायां प्रत्यचम्। अपरो युक्तानः। विषयबाहत्त्रा मानससमाधिसाः व्यय युक्षान उच्यते। चिन्ता धानं तदेव कार्यं तत्यहकारात् स्वयस्यायवहितविप्रतरा-नर्यात् मनः प्रवचीकरोतीवर्यः।" रिन सिद्धान्तमुक्तावकी ॥

"योगाधमनविक्रीतं योगदानप्रतिग्रहम्।

यत्र वाष्युपधि पश्चित्तत् सर्वे विनिवर्त्तयेत् ॥" इति मानवे = अध्याय: ।

"योगाधमनेति। योगश्रम्भनवाची क्षेत्र ये वंत्यकविकयदानप्रतियद्याः क्रियन्ते न तत्त्वती-श्चिमापि नि: द्विपासी यज इस मानीयात् वस्तुती निचिपादि न इसं तन् वर्वे निवर्भ-

येत्।" इति सहीकायां कुल्कमृतः । योगनाविकः, पुं, मत्यविश्वेषः। तत्पर्यायः !

गर्गाट: २। इति चारावली । योगनिदा, की, (योगंचित्तरितिरोधलच्या: यमाधिकार्पा निदा।) दुर्गा। यथा,---

"या निकान्तः स्यकाधस्या चगर्यः कपालतः। विभच्य पुरुषं याति योगनिद्गति योचते ॥" इति कालिकापुरायी ६ व्यध्याय: ॥

(खाप च मार्केडिये देवीमा हात्मारे। पर 1881 "योगनिनां यदा विष्णुच्चेगत्वेका येवी हति। बास्तीर्थ प्रवस्भवत् कब्पान्ते भगवान् प्रसः ।" थीगेन सहद्वीपायादिना साध्या निद्रा। वीरायां निद्रा। यथा, कामन्दकीयनीति-वारे। १५। ४३।

"मार्गे च दुर्गे विविविद्यीयो विधाय रचां विधिवदिधित्रः। सन्नहपार्श्वस्थितिवीरयोधः

सेवेत साध्वी सुखयोगितदाम्।") योगपट्टं, की, (योगस्य पट्टं वसनविश्रेष:।

योगार्थं पर्हमिति वा।) यहस्त्रेय एष्डणातुबन्वनं भवति तत्। यथा,—

"पाइके योगपरुच तर्जन्यां रौष्यघारम। न जीवत्पिलकः कुर्यात् च्येष्ठे भातरि

जीवति॥"

तस्तवां यया,--"एष्ठजान्वोः समायोगे वर्षां वनयवद्दर्म्। परिवेदा यद्वेत्र सिष्ठेत्रद्योगपङ्कम्।" इति पाद्मी कार्त्तिकमा इति। २ व्यथ्याय: । (योगपदकम्। उत्तरीयविशेषः। यथा, याच-

"बाभावे धौतवकायां ग्रायचीमाविकानि च। कुतपो योगपर् वा दिवासा येन वा भवत्॥")

र्वाद्वितत्त्वम् ॥) योगपदकं, क्की, (योगस्य पदकम्।) पूजादौ धार्योत्तरीयविश्रेष:। योगपाटा रति भाषा ॥

"चिविधं योगपदकमार्यं बादाजिनोज्ञवम्। द्वितीयं स्थानमां एं इतीयं तन्तुनिमितम्। चतुम्मां नप्रविकारं देचें व यश्चस्त्रवत् । चतुमांचं चतुरङ्गलमात्रम्।" रति वीर-मिनोद्यप्तसिंहाना ग्रेसरः ।

योगपीठं, क्री, (योगस्य योगार्थे वा पीठमास-नम्।) देवानां योगासनम्। यथा,---